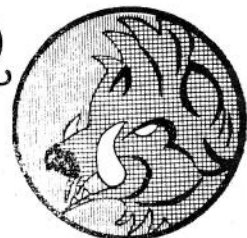

DE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE

Verbroedering der Belgische Ontmijners

drie en dertigste jaardag - Nr 1

REDACTIE

PIEREUSE
Steenweg op Vorst, 284
1060 BRUSSEL
Telefoon : (02) 537.29.21

OKTOBER 1979

Aan alle Ontmijners, zo nodig

Beste Kameraden,

U bent lid van een verbroedering, 't is te zeggen van een vereniging waarvan het wezenlijk doel erin bestaat de oudstrijders te verzamelen en hun morele en stoffelijke belangen te verdedigen.

U moet trots zijn dat U gedurende enige tijd van een ontmijsingseenheid hebt kunnen deel uitmaken en van ten minste eens in uw leven een daad van hoge menselijke en morele waarde, leven van gevaar en hoofdzakelijk kameradschap en fraterniteit, te stellen. U hebt er wellicht kortstondig van genoten, immers behoren uw herinneringen tot een roemrijk verleden. Uw ontmoetingen moeten in uw verbroedering plaats hebben, ten einde de voortzetting en het voortbestaan te verzekeren van een patrimonium dat U toekomt.

De geest die U in uw eenheden gesmeed hebt is thans meer dan ooit onontbeerlijk. Mijn inzicht getuigt hier geenszins van een hunkering naar een afgedaan verleden, noch van een poëtische tederheid, noch van een burgerlijk folklore. Het gaat erom te onderlijnen, zo nodig, dat uw verbroedering de laatste levende band met uw verleden uitmaakt.

Zo de aanhechting aan een verbroedering vooreerst de storting van een bijdrage (thans 200 fr.) vergt, is het, jammer genoeg, omdat de activiteit van een groep zware onkosten meebrengt. De leden van een verbroedering hebben een zekere wederzijdse verantwoordelijkheid. U moet ervan bewust zijn dat, al geeft uw verleden U bepaalde rechten, het heden U een plicht oplegt, namelijk de afgestorvenen steeds indachtig te zijn, in voeling te blijven met de overlevenden die nog altijd naar lichaam en hart lijden.

Het is dus noodzakelijk aan de activiteiten van de verbroedering deel te nemen, er belang in te stellen, suggesties

in te brengen, ja zelfs te protesteren indien het zich opdringt.

Men moet zich eveneens ervan bewust zijn dat elke groep mannen of vrouwen door een democratisch gekozen comité moet vertegenwoordigd zijn. Het zijn alleen comitéleden die voor een opdracht verantwoordelijk zijn: iedereen moet er een deel van het werk, soms van de eer, maar hoofdzakelijk van de kritiek, de corvee's, de lange avonden, de naamloze bemoeringen, briefwisseling, telefoongesprekken op zich nemen, en tevens uit sportiviteit enige persoonlijke penningen uitgeven zonder ze terug te vorderen. Ziedaar de inventaris der prestaties van een comitélid. Het geldt hier geen pleidooi maar een oprechte beschrijving van de rol door een comité gespeeld, waarvan het actieprogramma de efficiënte en de goede werking van de verbroedering moet beogen, zonder in de eerste plaats haar faam te vergeten, en dit alles met rechtvaardigheid en met de minste kosten. Het programma doet beroep op de steun van alle leden. In de huidige moeilijke omstandigheden is de inspanning tot voortbestaan gebiedend.

Ik richt een plechtige oproep tot alle ouderen om onze rangen te vervoegen. Het is niet met een afzijdige houding aan te nemen, of kritisch aan te kijken zonder over de elementen van een oordeel te beschikken dat wij met succes het hoofd zullen kunnen bieden.

Mij dunkt dat onze sterke en bloeiende verbroedering weldra de taak zal kunnen voltooien die onze duurzame verdwenen kameraden hebben aangevat.

Om zulks te verwezenlijken moeten wij tot het einde volharden.

LINOTTE OSCAR
Ondervoorzitter

Verslag van onze algemene vergadering gehouden te Meli-Park op zondag 20 mei 1979

Aangezien deze vergadering slechts een academische zitting behelsde, heeft zij de dagorde aangekondigd door « België eerst » gevolgd en zich als naar gewoonte in een atmosfeer van « weerzien » voltrokken. De rede van onze nationale Voorzitter, de Heer GEORGE, weerspiegelt op uitstekende wijze wat deze bijeenkomst was. De ruime uittreksels hieronder weergegeven bevatten trouwens tal van inlichtingen die eveneens in onze sociale bladzijde werden opgenomen.

Dames, Mijne Heren, Beste Oudontmijners,

De taak rust op mij allereerst welkom te heten aan de leden die eraan gehouden hebben aanwezig te zijn op deze algemene Vergadering, die plaats heeft in een tamelijk verwijderde wijk van het Centrum van Brussel. Ik verwachtte mij aan een eerder schaarse opkomst als die van vandaag, door het feit dat de aankondiging slechts in « België eerst » verschenen was. De provinciale voorzitters werden nochtans vooraf verwittigd en het berustte dus bij hen te oordelen op welke wijze ze met hun leden het best voeling konden krijgen. Ik dank bijgevolg de aanwezigen die aan hun verbroedering trouw zijn gebleven.

In de loop van het verlopen boekjaar zijn nog enkele onzer leden heengegaan. Ik vermeld de kameraden DELISSE, VAES, BOSMAN, DANNEELS, DESAVER, PIETERS en Adjudant FOCKEY, die onze ouderen goed gekend hebben om zijn uitzonderlijke hoedanigheden als technicus en moniteur. Een positief feit dat tot het verworvene van onze Verbroedering behoort is de levendige kameraadschap die tussen de leden van de provinciale Afdelingen heerst. Wij brengen in de rinnering de vergaderingen die op touw werden gezet namelijk door de Afdeling Brabant, die erop gesteld is zijn diner van Sinte Barbara, te handhaven, het bal van DOVO te Heverlee dat een grote bijval boekte. Eveneens die van Oost-Vlaanderen, die na de Indrukwekkende plechtigheid verleden jaar ter gelegenheid van de plechtige overhandiging van haar vaandel, nogmaals dit jaar de organisatie van een feestmaal heeft beslist.

Verleden jaar maakte ik gewag van de herleving van het Comité der Afdeling Liège en drukte de hoop uit dat haar dynamisme van voorheen zou heerijzen, hetgeen middelerwilt gebeurd is.

In onze vorige verslagen hebben wij een uitvoerige uiteenzetting gemaakt van ons aansprakenkohier, maar in 't bijzonder voor de erkenning, na de fatidieke datum van 8 mei 1945, van onze hoedanigheid als strijder. De voorwaarden die ons toegekend zijn (28 februari 1946) zijn niet vermeld in het koninklijk besluit van 28 augustus 1964. Zo komt het dat er twistgevallen bestaan die vóór de Nationale Dienst voor Pensioenen hangend blijven. Ten einde deze te regelen zou hogervermeld koninklijk besluit moeten aangevuld worden. Deze actie zal het voorwerp van onze toekomstige bemoeingen vormen. (zie ook onze sociale bladzijde).

Onze herdenkingstocht naar Stavelot in september laatleden, waar wij de 25ste verjaring der inhuldiging van het nationaal Gedenkteken vierden, zullen wij indachtig zijn. De twee laatste dergelijke manifestaties werden op grootse wijze ingericht, en dit dank zij de bemoeingen bij de huishoudelijke Dienst van het Leger, voor de eerste van Majoor De Ganck, voor de tweede van Majoor Van Thorenburg. Wij danken hen nogmaals voor hun kostbare medewerking. Zulke bemiddelingen kunnen zich evenwel niet ieder jaar herhalen. Wij zullen dan ook op de eerste zondag van september 1979 het gebruikelijke scenario hervatten. Om dit exposé te besluiten zal ik mij neerleggen bij de verklaringen van onze Ondervoorzitter en vriend Oscar Linotte (zie bladz. 1). Ik richt dus een plechtige oproep tot alle Ouderen om de taak te voltooien die door onze overdedene kameraden werd aangevat en die wordt voortgezet door diegenen die gij aan de leiding hebt geplaatst.

Derhalve moeten wij tot het einde strijden en met uw medewerking zullen wij dit volbrengen.

E. GEORGE
Nationaal Voorzitter

BALANS 1978

ONTVANGSTEN	
INTERESTEN	
SNCI	34.662
VERKOOP	10.000
BANK	6.600
	51.262
BIJDRAGEN 78	
DAS	15.870
BRABANT	3.670
WEST-VLANDEREN	9.800
ANTW. LIMBURG	2.300
OOST-VLANDEREN	5.980
LUIK	8.675
HENEGOUW	5.000
	51.295
ALLERLEI	410
BIJDRAGEN 79	
BRABANT	7.000
	109.967
KREDIET OP 31.12.1977	
P.C.R.	13.293
BANK	706
	13.999

UITGAVEN	
BEHEER	9.279
BIJDRAGE UFAC 1974	15.200
BULLETIN	20.600
VERPLAATSINGEN	
ALGEM. VERGADERING	8.525
STAVELOT	34.881
ALLERLEI BEHEERRAAD	1.546
	44.952
OVERLIJDENS	7.860
ALLERLEI	
JUWELEN UFAC	1.785
DEELNEMING OP PLECHTIGHEDEN	2.450
	4.235
KREDIET SALDO +	7.841
	109.967
KREDIET OP 31.12.1978	
P.C.R.	21.176
BANK	664
KREDIETSALDO	7.841
	13.999

Het leven van onze Verbroedering en van haar afdelingen

LUIK « FOR EVER »

De lezers van dit artikel zullen mij dit anglicisme niet ten kwade duiden, maar het kleeft zodanig aan de realiteit dat ik niet heb kunnen ontsnappen aan de bekoring om het te gebruiken.

Waarom dit «Luik vooruit»? U zult er de uitleg van vinden zodra ik U zal gezegd hebben wat de dag van 24 mei 1979 voor de Afdeling van de Ontmijners der provincie is geweest.

Het is te Tilleur, in de verversingskiosk van de voetbalclub, dat de antineurasthenische agapen plaats vonden. Twaalf uur dertig, de deelnemers komen aan; gelukwensen, omhelzingen, vreugduitroepen; de ene of de andere vindt een gezicht weer dat hij sinds geruime of korte tijd uit het oog had verloren.

Onze Voorzitter, Dokter Prignon, onthaalt iedereen en vraagt hoe ze het stellen, hoffelijkheid of beroepsmisvorming! wie kan het weten? Mevrouw Prignon lacht eenieder toe, maar ze is bezorgd, want zij is het die verantwoordelijk is voor de spaghetti à la Bolognaise, waarvan de geur op aangename wijze de reukpapillen prikkelt.

Aanstands... om het niet te vergeten... bravo Mevrouw, bravo voor U, voor uw dochters en helpsters. Oscar Linotte, de onvervangbare ordonateur, is druk in de weer, kijkt links en rechts, verdeelt, kortom hij is daar en er is geen kwestie van aan zijn slagorde iets te wijzigen. De Erevoorzitter, Commandant Vanderijdt, vergezeld van Mevrouw, doet zijn intrede. Iedereen is gelukkig, want er ontbrak enkel nog het hoofd van een gezelschap die volledig is. Vijf en dertig personen nemen plaats; de glazen worden gevuld, geleidigd, nogmaals en herhaaldelijk gevuld en geleidigd. Gelukkig, om de uitwerking van de Godendrank - een goed eerder verraderlijk wijntje - te matigen, komt de consistentieschotel voor de dag.

De Voorzitter, gerustgesteld over de gezondheid der genodigden, bemoeit zich - en slaagt erin - om een indige-

stie, verrorzaakt door de lange rede, te voorkomen. Koffie, pousse-café, en zo voort, en zo voort. Het is ongelofelijk wat al lawaai 35 mensen kunnen maken - weliswaar telde men dames in de vergadering!... maar wat gezegd van de mannen! Er was energie nodig ten einde over te gaan tot de trekking van een tombola - kosteloos - voor de asbakjes aangeboden door Mevrouw Vanderijdt. De aankondiger heeft niets gewonnen, ofschoon hij beproefd heeft de argeloze en maagdelijke hand die de biljetten trok te beïnvloeden.

Een merkwaardig feit: de oudste ontmiener van Luik was aanwezig. In 1941 in de ontmiening opgenomen, scheen Joseph Massart veel genoeg te scheppen, hetgeen wel verstaanbaar is. Enkele liederen, een paar zogezegd leuke grappen werden door de steeds jonge Richard Schoumaker en uw dienaar, niet zo jong, tussen lach en applaus, opgeschoteld.

Maar ten slotte! Waarom «for ever»? Wel, doodeenvoudig omdat, wanneer de vergadering kennis kreeg van het voorstel om aan het Nationaal Gedenkteken van Stavelot een bronzen tablet toe te voegen, waarop de namen van de ontmijners gesneuveld na de oprichting van dit gedenkteken zullen vermeld worden, onze vriend François Drijvers voorstelde een intekening te openen. Uitslag: een inzameling van 6.350 fr., zijnde de eerste bijdrage bestemd om een deel der kosten te dekken.

Onze vriend Marcel Chouffart, secretaris-schatbewaarder, na het bedrag (in transit) in zijn zak te hebben gestoken, zal eerlang aan al de leden-ontmijners van de Afdeling Luik een circulaire sturen om op hun mildheid beroep te doen. Dit rondschriven zal in zulke bewoording worden opge- maakt dat de beurssnoeren spontaan zullen loskomen.

Welnu Luik! For ever? dat hopen wij

Tempête
de kleine rapporteur,

DE VRIENDSCHAP

Wanner de eenzaamheid in onze geest
Zijn galvloed onbeteugeld verspreidt,
Om de pijn te stillen en het verdriet te kwellen,
Groeit een witte bloem op de heengegane smart.

Deze bloem, de vriendschap, waarvan de geur zich uitstort
Zoals een apotheose langsheen een klare weg,
Draagt in haar kelk een bovenmenselijke macht
Er buigt zich al glimlachende over onze verbittering.

Het is de diafane en serene lelie der schone dagen
Die onze ziel verheugt en murmelt «Altijd...»
... Een minnend hart begeleidt U steeds in dit leven.

Mens, wie ge ook zijt, zonder hem kunt ge niets,
Want aan de denker betaamt een zon die de kiem van de hoop
Zijn uiterste steun, doet gedijen.
Gij die zonder vrees mijnen en toestellen hebt gedemonteerd,
Meditteer deze regels opdat in uw hart de vriendschap
En de herinneringen in een bronsblok smelten.

Mei 1979. Marcel Lallemand

Sociale informatie

De Rente van de Gemobiliseerde

Door de wet van 12 juli 1979, wordt, vanaf 1 januari 1979, een rente ingesteld ten behoeve van de Belgisch militairen die tijdens de verschillende fazen van de mobilisatie 1939-40 dienst hebben volbracht, en die aan de volgende voorwaarden voldoen :

1. gerechtigd zijn, voor een periode van minsten zes maanden, van het koninklijk besluit van 20 februari 1975, houdende statuut van de gemobiliseerde;
2. effectieve militaire dienst volbracht hebben tussen 10 mei en 28 mei 1940, of behoren tot één der categorieën opgesomd in artikelen 6 en 7 van de wet van 24 april ;
3. de leeftijd van 65 jaar bereikt hebben;
4. geen oorlogsrente 1940-45, in welke hoedanigheid ook, genieten.

Om het vereiste minimum van zes maanden te bereiken, mogen de periodes tijdens dewelke men behoorde tot één der categorieën opgesomd in art. 6 en 7 van de wet van 24 april 1958, in aanmerking komen.

Het bedrag van de rente wordt vastgesteld op 540 F. Dit bedrag is gekoppeld aan de schommelingen van die index cijfer (spilindex : 114.20).

VOORWAARDEN OM DE RENTE TE BEKOMEN :

1. indiening, bij de Minister van Landsverdediging, van een aanvraag tot het bekomen van het statuut van de gemobiliseerde (Kon. besluit van 20 februari 1975);
2. indiening van een rente-aanvraag bij de Administratie der Pensioenen;
3. voorlegging van een eensluidend afschrift van het attest van het statuut van de gemobiliseerde.

DE RENTE GAAT IN :

- op 1 januari 1979 voor de rechthebbende die vóór deze datum de leeftijd van 65 jaar bereikt heeft;
- op de eerste dag van de maand die volgt op deze waarin hij 65 jaar geworden is, voor de rechthebbende die deze leeftijd bereikt tussen 1 januari 1979 en de datum van de bekendmaking van onderhavige wet (26 juli 79).

Bij deze beide gevallen moet de aanvraag ingediend zijn binnen de drie maanden na de bekendmaking van onderhavige wet.

- De eerste dag van de maand die volgt op de indiening van de aanvraag in al de andere gevallen, maar ten vroegste, op de eerste dag van de maand die volgt op deze waarin de rechthebbende 65 jaar geworden is.

De lopende rente wordt betaald voor het ganse jaar waarop zij betrekking heeft, op 1 juli van hetzelfde jaar.

ADRESSEN :

Ministerie van Landsverdediging, Centrale Dienst van het Stamboek, Everestraat, 1140 Br.

Administratie der Pensioenen, 10 Jan Jacobplein, 1000 Brussel.

RENTEN EN PENSIOENEN

De wet van 12 juli 1979, welke de rente van de gemobiliseerde instelt bevat nog verschillende andere beschikkin-

gen ten voordele van bepaalde categorieën oorlogsslachtoffers, waarvan wij hierna een opsomming geven :

1. Verhoging der invaliditeitspensioenen van beide oorlogen : 5 % vanaf 1 juli 1978, en 6 % vanaf 1 juli 1980.
2. Toekenning van een toelage aan de invaliden met 100 %, en aan de weduwen titularissen van een pensioen aan het maximumbedrag.
3. Verlaging van het minimum invaliditeitspercentage, vereist voor de toekenning van een pensioen, in het raam van het vermoeden van aanrekenbaarheid aan de gevangenschap van aandoeningen opgelopen of politieke gevangenen;
4. Verlaging van de vereiste minimum leeftijd voor de toekenning van de forfaitaire invaliditeit van 10 % aan de krijgsgevangenen 40-45 : de toekenningsleeftijd van deze invaliditeit wordt teruggebracht op 62 jaar (in plaats van 66) vanaf 1 juli 1979, en op 60 jaar vanaf juli 1980.
5. Inaanmerkingneming van nieuwe perioden voor de toekenning en de berekening van de strijders en gevangenschapsrente. Het betreft in het bijzonder de perioden doorgebracht in Marokko of Tunesië, alsook de interneringsperioden der krijgsgevangenen in neutrale landen.
6. Verhoging van 50 % van de strijders en gevangenschapsrente waarvan sommige ontvluichten genieten. Deze verhoging wordt verleend wanneer in het geheel van de periode welke in aanmerking komt voor de berekening van de rente, een periode voorkomt gedurende dewelke de belanghebbende begunstigde is van het statuut van politieke gevangene, op voorwaarde dat hij een strijdende activiteit hernomen heeft binnen het jaar na het einde van zijn ontsnapping.

In beide laatste gevallen (par. 5 en 6) neemt de rente een aanvang op 1 januari 1979, indien de aanvraag ingediend is bij de Administratie der Pensioenen, ten laatste op 26 oktober 1979. In de andere gevallen neemt zij een aanvang de eerste dag van de maand volgend v de indiening van de aanvraag.

Afsluiting van de Aanvraagtermijnen van de Statuten van Nationale Erkentelijkheid

Thans is het officieel : de wet van 12 juli 1979 bepaalt dat : de aanvraag van het voordeel van de volgende statuten van nationale erkentelijkheid niet meer ontvankelijkheid zullen zijn na 31 maart 1980 :

- a) het statuut van de Belgische strijdkrachten in Groot-Britanië.
- b) het statuut van nationale erkentelijkheid ten gunste van de Belgische militairen die tijdens de verschillende fazen van de oorlog 1940-45 dienst volbracht hebben;
- c) het statuut van Oorlogsvrijwilliger 1940-45;
- d) het statuut van de gemobiliseerde;
- e) het statuut van de ontvluichten 1940-45.

Wacht niet tot het te laat is!!! Indien U nog niet in bezit zijt van de statuten waarop U recht hebt, vraag ze dan ONMIDDELIJK. De formulieren zijn terug beschikbaar bij de secretariaten van de secties en verbroederings, of bij het Ministerie van Landsverdediging, Centrale Dienst van het Stamboek.